

Transfer žab bez pastí – i tak se dá na mnoha místech provádět

Jak jsme se už vícekrát ve svých článcích zmiňovali, máme v blízkém okolí Strakonice možnost obejít se při transferu žab přes silnice bez chytání zvířat do sběrných pastí, a to jak na místech bez bariér, tak i na Volyňské silnici, kde zástěny postaveny máme. Začali jsme s těmito dobrovolnickými pracemi před několika lety (viz např. [zde](#)), za tu dobu jsme společně přenesli už několik tisíc žab (což byly v drtivé většině ropuchy), získali jsme řadu zkušeností, a tak bych je chtěla nyní shrnout a dát ke zvážení.

Z tisku, internetu a přednášek (např. [zde](#)) je patrné, že zaužívaným způsobem transferu u nás i v zahraničí je stavění zástěn doplněných zakopanými proděravěnými kbelíky, do nichž žáby padají a pak se jednou nebo pokud možno vícekrát denně vybírají (např. o půlnoci a brzy ráno). Jde o to, aby po stranách kráje zástěn neobcházely a nedostávaly se tak pod auta. Jsou ale taková místa, kde pastí nutně nejsou. Máme vyzkoušené, že pokud nejsou na některém „žabovišti“ žádné odbočky (a tak může být bariéra dostatečně dlouhá, bez přerušení), pak obcházení krajů nehrozí ani v případě, že zde žádné pastí nenainstalujeme. Na Volyňské silnici, kde máme bariéru skoro půlkilometrovou, to takhle funguje. Ropuchy se buď pohybují podél ní a dostanou se do propustku, nebo je objeví dobrovolníci s baterkami, u zástěny je v trávě opatrně seberou a v kbelících je postupně přenesou. Je to šetrné pro žáby, které nemusí trávit dlouhou dobu v odchyťových nádobách, a zároveň výhodné pro lidi, protože stačí jednodenní kontroly. Další předností přenášení žab bez použití pastí je to, že v období mezi vybudováním zástěn a skutečným započítáním tahu není nutné důkladně prověřovat stanoviště hned od samého začátku, kdy je jasné, že počasí zatím migraci nepřeje (kdežto tam, kde se pastí dávat musí, jsou kontroly potřeba, protože mimo žab do nich mohou padat i jiní živočichové). Pokud jde o sběr na méně frekventovaných silnicích (u Řepice a u Nebřehovic), chodíme na tyto úseky také jen jednou denně, a to za soumraku. Zde se zástěny nebudují, protože stačí hledat žáby rovnou na silnici a hlavně v příkopu podél ní. Tam bývají už pěkně připravené, jen je vylovit. Je pravda, že v noci po našem odchodu pak ještě tu a tam nějaké auto projíždí a žáby na to mohou doplatit, ale nestává se to moc často, že bychom druhý den nějaké mrtvolky nacházeli. V časopisu „[Krása našeho domova](#)“ ([jaro/léto 2012](#)) jsme se na str. 5 dověděli, že stejný postup zvolili na klidnějších vozovkách v Dalečíně na Českomoravské vrchovině a také s ním mají dobré zkušenosti. Mluvili jsme o tom s panem Františkem Faktorem i osobně a prakticky ve všem jsme se shodli.

Je toho hodně, co bychom ještě potřebovali vypořádat a upřesnit. O tom jsme také psali už v minulých letech (např. [v Kompostu č. 7/2015](#) na str.9). Přesto se domníváme, že můžeme přenos žab bez pastí (samozřejmě jen tam, kde to jde), doporučit už nyní. Mělo by to i tu výhodu, že na odzkoušení by se nás pak podílelo více – takže budeme rádi, budou-li nám chodit zprávy (nebo i různé dotazy) odjinud a také tady u nás přivítáme další pomocníky, včetně úplných začátečníků. Uplatnit se mohou i ti, kdo pochybují o své šikovnosti nebo se žab štítí, protože někdo může sbírat, někdo poponášet kbelíky, atd. Z dřívějšíka víme, že se transfer nakonec líbí všem, a čím větší skupinka se dá dohromady, tím rychleji je práce hotová. Už jsem o tom dříve psala, např. [v č. 5/2014](#) na str. 18, jak zajímavý takový „lov“ nakonec bývá. Účastníci při něm (často s údivem) zjišťují, že nenápadná šedohnědá ropucha má zářivě zlatavé oči... že s ostatními spolupracovníky je legrace a vznikají nová přátelství... že i v dešti se dá chodit venku a nenastydnout... že po napínavých zážitcích prvního sbírání má člověk chuť se přihlásit znova a přivést ještě i další známé... že je to zkrátka hezká a smysluplná činnost... Závěrem děkujeme Janě Ježkové za spolupráci při počítačovém dotvoření loga. A také všem ostatním, kdo se na transferu obojživelníků na Strakonicku podílejí, ať už při konkrétní práci v terénu nebo třeba při předávání informací dalším zájemcům. Rádi zodpovíme vaše dotazy, pokud se na nás obrátíte, a pokud jde o literaturu a internetové odkazy, doporučujeme z těch novějších například záznam webináře Fóra ochrany přírody s panem Romanem Rozínkem (viz [zde](#)) nebo odpovědi na časté dotazy – viz [zde](#).